

Norsk forening for revmakirurgi

Med hovedbase på Diakonhjemmet

– Vårt hovedanliggende er gjennom kirurgiske inngrep å bedre pasientenes funksjon i dagliglivet, sier Kari Eikvar, nyvalgt leder i foreningen.

Foreningen ble stiftet av foregangsmannen innen revmakirurgi i Norge, Jan August Pahle ved Revmatismesykehuset.

– Revmakirurgi er ikke en egen spesialitet, sier spesialforeningslederen. – Vi er alle ortopediske kirurger som har en særskilt interesse for revmakirurgi. En stor del av revmakirurgien dreier seg om prote-sekirurgi også i andre ledd enn kne og hofta, som i hånd, albu, skulder ankel og fot. Men vi driver også mye med artroskopi-kirurgi, sier hun.

Ett senter for revmakirurgi

I etterkant av regionaliseringen og desentraliseringen på 1980- og 90-tallet, og flytting av Revmatismesykehuset inn i det nye Rikshospitalet som Senter for revmatiske sykdommer, ble det revmakirurgiske miljøet splittet opp.

– Vi ser nå på ny et behov for å sentralisere behandlingstilbudet ut ifra faglige grunner. Rikshospitalet og Diakonhjemmets sykehus i Oslo har inngått samarbeidsavtale om revmakirurgisk behandling, gjeldende fra høsten 2003. Dette har nå ført til at den revmakirurgiske virksomheten for voksne er samlet ved Diakonhjemmets sykehus, forteller Kari Eikvar. Sykehuset har nå regionsfunksjonen for revmakirurgi for voksne i Helse Sør og Helse Øst RHF, mens Rikshospitalet har beholdt barnerevmakirurgi, nakkekirurgi samt kirurgi på blødere. De revmakirurgiske stillingene ved Rikshospitalet – med ett unntak – er alle flyttet til Diakonhjemmets sykehus som nå har fire overleger og to assistentleger som driver med revmakirurgi.

– Sammen har vi skapt et godt fagmiljø ved sykehuset. Nå ønsker vi å påta oss

ansvaret som et nasjonalt senter for revmakirurgi, sier Kari Eikvar. – Behovet for og ønsket om et nytt nasjonalt senter ble også fremmet under drøftinger om fagets fremtid på høstens generalforsamling, forteller hun. – Vi mener det er viktig at vi har et miljø som tar opp i seg en slik sentral funksjon for å kunne styre kvaliteten på arbeidet. Vi tror det er et oppdemmet behov for revmakirurgi og ser også at det er et ulikt behandlingstilbud rundt om i landet.

Diakonhjemmets sykehus har en av få utdanningsstillinger i revmakirurgi. – Det har vært vanskelig å rekruttere nye til faget, blant annet fordi det har vært og er, liten kapasitet på landsbasis med få steder hvor faget utøves. Foreningen har derfor som et av sine mål å jobbe for økt rekruttering til faget. Mange av revmakirurgene nærmer seg etter hvert pensjonsalderen, og vi ser det derfor som en viktig oppgave å rekruttere nye, yngre krefter til faget.

Ortopedien er også preget av en stor overvekt av mannlige kirurger. Kun 8 % av medlemmene i Norsk ortopedisk forening er kvinner. Det er en utfordring og en viktig oppgave å få kvinnene til å bli i faget, sier Kari Eikvar.

Egen forskningsenhet

– En av årsakene til at det har vært mindre interesse for å satse på revmakirurgi, kan være at det har vært en veldig optimisme innen det medisinske miljøet i forbindelse med introduksjonen av nye, effektive medisiner til bruk i behandlingen av leddgikt, fortsetter Kari Eikvar. – Dette kan ha bidratt til at ortopeder ikke har ønsket å satse på revmakirurgi, tror spesialforeningslederen. – Det er også liten forskningsaktivitet på dette området i Norge. Foreningen ønsker derfor økt vekt på forskning, og støtter et ønske om å bygge opp en forskningsenhet ved Diakonhjemmets sykehus.

Foreningen samarbeider også med søsterorganisasjoner utenfor landets grenser og anbefaler medlemmene å delta i ERASS-kongressen (European Rheumatoid Arthritis Surgical Society), der de kan hente inspirasjon og bli kjent med det som skjer innenfor revmakirurgi i Europa.

Vil øke aktiviteten

– Vi er en forholdsvis liten forening, sier Kari Eikvar. – Foreningen er heller ikke veldig aktiv. Vi arrangerer et årlig symposium i forbindelse med kirurgisk høstmøte, der ca. halvparten av medlemmene pleier

Kari Eikvar

å delta. I det siste har vi imidlertid hatt inntrykk av at aktiviteten har vært noe dalende. Dette ønsker vi å gjøre noe med, særlig fordi dette er medlemmenes eneste felles samlingspunkt. Vi må bli mer synlige overfor medlemmene og vise at vi er aktive i faget, understreker Kari Eikvar.

– I forbindelse med årets møte ble det arrangert et symposium med inviterte foredragsholdere om ankelprotesekirurgi. Vi er allerede i ferd med å planlegge programmet for neste år, der tema vil være skulderleddsproteser. Vi har fått litt kritikk fordi vi arrangerer vårt møte i forkant av høstmøtet. Vi har imidlertid erfart at det kommer få utenfor fagkretsen på våre symposier, samtidig som vi har stor nytte av å delta på flere av de andre symposiene, sier hun.

– Utfordringen er å opprettholde og øke aktiviteten innad i foreningen. Vi har blant annet en plan om å opprette en egen Internett-side som vi vil bruke til informasjon og gjensidig dialog med medlemmene. Vi har også mulighet for å bruke *Ortopedposten* – Norsk ortopedisk forenings eget medlemsblad – som informasjonskanal, men ser at Internett vil være en viktig kanal. Det er viktig å få medlemmene til å engasjere seg i foreningen, understreker Kari Eikvar, som også kan fortelle at selv om foreningen ikke rår over store midler, så brukes noen av disse til et reisestipend. Hvert år utdeles 5 000 kroner til ett av foreningens medlemmer etter søknad. Stipendet er ment å brukes til en reise, eventuelt kurs, fortrinnsvis utenfor landets grenser. Det var ingen søkere i 2004, og stipendet ble derfor ikke delt ut.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Fakta

Norsk forening for revmakirurgi

Stiftet: 1972

Formål:

- Å danne et faglig forum for revmakirurgi for å fremme fagets vitenskapelige og praktiske medisinske utvikling.

Styret (2004–05):

Kari Eikvar (leder), Herman Luhr, Andreas Dietze og Arne Kristian Skredderstuen

Antall medlemmer: 71, inkludert stu-æresmedlemmer